

פב:

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין

מסורת הש"ס

(א) וברכות טו: ישינ
(ב) כתובות סד: כלים פ"א
י"א, ג) נסס מקום יש
תפרשים ככרן שאובין הוי"ו
ערוך ערך אכרן, ד) תגלה ו:
(ה) וכתובות קנ"ג, ו) רש"י,
(ו) נסס, ח) ע"א, ט) ופסד
א, י) ומושיע פרס ו:
כ) כ"א ליתא,

הגהות הב"ח

(א) נם? בין שלל לדעתך מופני
שירדן כידור אלל אינו מפרק:
(ב) שם מניח אדרך וכו'
הדגולים ואלא ע"י ענדו:
(ג) שם וכל דמיה לה (אמר)
ממר וכו' דמחי' חל"ת וכו'
ש"ל היא גרסא קשיא
אמרתא מפני שכולה מלכות
עשתא דמחי: (ד) שם
דסתמא סוף: (ה) שם ח"ל
לכ יוסף לרנ יוסף כריה דרבה
למון: (ו) ש"י דיה מימיני
ימי' עד כן שם ורבה ליכא
למחי:

מוסף רש"י

19 972 8470

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

[illegible]

אמר רב יוסע. ודאי כדאמרת בן ה' אינו יואלעד שיערבו אבריו
דבר אפי נמי בשעירבה אמו עליו קאמר וקמיל דאס עירב עליו אביו
לנחית אחרת כתר אמו שדיק ליה: **מסיכי בן עד בן שש.** (א) ליה
לממר בשערב עליו זה ללאן וזה ללאן דהא עד בן שש דממעט
שנה וכן שמים ושלש עד בן שש יואל
בעירבו אמו וכי היכי דבן שנה וכן
שמים בלא ויכוי עירוב קאמר בן ד'
וכן ה' נמי בלא עירבו עליו קאמר ו
וכן אמרין עד ולא עד בכלל הויא
מיונתא דרב יוסע דתריך דבן ה'
דריך לנחית בן מסיכי. **לימא ספוי**
פונסיה דרב אפי. דעד ולא עד
בכלל דממעט ואיהו אמר אפילו בן שש:
לימא ספוי פונסיה דר' ינאי ודריש
לקס. דתמרשי גבי סוכה(י) דר ארבע
וכן חמשא קרי ליה אין דריך בלא
הכא מני יואל בעירבו אמו ומתא
לעיל(י) דקטן שאינו דריך לאמו אינו
יואל בעירובה: **הא דאייסיה לאבוב**
במחא. והמיוק נכנס ויואל עמו לא
קרי ליה דריך לאמו בן ד'. ולמעשה
וזרייתא דלתימיה לאבוב במחא ורב
יוסע לא מצי לשנויי הכי דהא כי
אומציניה לרב אפי לעיל אס אימא
לדתי ליה לרב יוסע אה סברה
היה משני ליה לרב אפי דלתימיה
לאבוב במחא וימא דכלא עירב שרי
ואשמעינן ברוחא: **על ידן.** בשביל:
ועירב כבן עליון. לרוב אחרת:
מאי שאל. מעמד בערי וכו' וכו'
הגדולים: **הא סתמא.** דאשתיקא
ולרוב אחרת נמי לא עירבה:
בתנאי' פסולין לסקל. ר' מאיר
סבר בשבט אילני טפי משום
דבקים בשביליה ואמרי אנשי רוחא
לנסימא שביח ור' יהודה סבר כיון
דשבט סועד שלש סעודות אינו אוכל
הרבה כלל סעודה: **בכר.** הלוקח מן
המתנות בפונדיון בשמכריה ארבע
סאין בקלע. השתא ס"ד חזי קב הוי
שתי סעודות כ"ד ו' מעות לדינר
מעט שמי פונדיון נמלא דינר י"ב
פונדיון נמלא סלע מ"ח פונדיון
וטפא ו' קצין נ"ד סאין כ"ד קצין הרי
מ"ח חלאי קצין חזי קב לפונדיון:
ר"ש. ממעט משיעור ואומר תשע
סעודות י"ג לקב ודי לעירוב ב' דיות
של ככר של ג' כירות לקב נמאלת
ככר השלימה שלישית הקב ו' דיותיה
הוו שתי סעודות: **מאי לביס**
המנוגע. סתמא היא. והכי קאמר
חזי ככר השלימה שלישית כה אה
העירוב וצין למר צין למר לשהיית
צית המנוגע לנמאלת בגדים היכנס טמא
מיד דכמיס (ויקרא ד) והבא אל הבית
יועאל חלא ככוס בגדים אל נאמלא
זו עד ששהה כדי אכילה דמיס (שם)
האוכל בבית יכנס אה בגדיו ומוקמינן
לא בתורת כהנים(י) לשהיה כדי סעודה
ואפ"ש שאל אכל ומאי ככר זו הוי כדי
אכילה אפ"ש(י) דלר"ש לענין עירובין
תנא

עוֹר סְעוּדָה קִים לָהּ לִרְכֵּן הִי וּבְעִינָן שִׁשָּׁה בְּכַד אֶחָדָה חָי כְּכֹר וְ
וּלְאֵם הַגּוֹיִים. הָאֻכָּל אוֹכְלִין עֲמֻחָא כְּחָי פִּרְס נִפְסָה גַּיְיָו מִלְּאֻכָּל
 תִּרְמוּמָה עַד שִׁטְבוּל כְּדָמָר בְּפִרְק תְּבַרָד דִּימָא (דף כ:.) הֵנָּה לְעוֹמָא
 יִיִּיִּא. שְׁנֹאֲלִי הָאֲכִרִים עֵמָה לְשָׂדָה. אֲכִרִים מְנַגִּישׁ שׁוּרִים: גִּמְר
 כִּי יִהְיֶה אִין כִּי מֵאִר קִדְמִי [ב:.] צִבְרוּ בְּלִל כְּלִל דִּי מוֹטוּ וְאִם
 הָא דִּאֲמִרִי אִינִי רוּחָא לְבַסְמָא שְׂכִית. כְּלוּמָר הַמַּעֲשִׂים מִתְרוּחִין
 וְאִין אֵל מִהֵן שְׁלִים לְחַטוּי. כִּי יִחְסֵן כֵּן בִּרְקָה לֹא הוֹכִיר חָי קִב
 חָיִי קִב שְׁלָקָה בְּפִגְדִּין שְׁלִים וְמוֹתֵר ב' שְׁלִישִׁי חָי קִב בְּפִגְדִּין וְכֵן
 לֹש סְעוּדוֹת: יִצְי. עֵלִים לֵאפּוֹת אִין הַחַטוּי מִשְׁתַּכֵּר אֵלָּא שְׁלִים:

עוד ועד בבב"ס. לא צ"י לשנוי הא דלמיתא לאבזה במתא כח
דמשימ בסמוך לל"כ ה"ו פליגי דרבי ינאי ור"ל אדרי אפי
לגלגל כדנן אפי דמיתא ה"ה ש"ס בקום פ"א ע"פ (במסות דף ס"א):
הא דאיתיה לאבזה במתא ב' לר"ב יושע דרבי אדי לא הו
מני לשנוי הכי דלא מני מפיגי
גין איתיה מלל מלל משני הכי
וכן פליגי בתנאים:

מפואי דר ייז

ווארײַ דאָך רבי יוחנן
מזדמאן האָט דעקטן קעגן משמח:
מפני שײַן בײַדן. אַפּענדו וועט:
פאָר דאָלמערקן גרש הוועק
נגעטען (דף ע״ו): דײַ עבד קני ליה
דײַה: **והצײַה** הצײַה אַפּפּוֹר את
הנױה. ווײַטע שײַ צײַטס אומר ר״ת
דעפּסאָל גױה גױה קדמוניה הױה
ללא מ״מ דבר דהאָלכל אוכל ראשון
אוכל שײַ טעג דעפּער נחמא דױמא
דף פ״: פּלגא דעמיה דבר דאורייתא
יבנע למדשײַה מולא טעמאן נחם
ועממחם כס ובי״ח דבר ר״י בקיאל
אחם הױה דאורייתא א״כ חסר להו
עוד לעשן פּסול גױה משמע דרוקא
פּסול הױף דעפּסאָל גופו מלאכול
נחמיה וגיורא דהאָלכל אוכל ראשון
פּסול מנע הוּא אלא ודאֹ פּסול גױה
וגזר קודם י״ח דבר הרבּה ולא גזר
על מנעו שײַפּסל אלא גופו מלאכול
נחמיה וגזר על טומאח פּיס אטו
יוצאח חוץ שײַהא אלא תרומה
שאלל אוכלין טעמאן א״כ שמה
ממשקען טעמאס כבוד שמוח ליגע
האָן גס חפּז תרומה טעריה כמו
שנען מעיו ונגענין זײַה דרוקא
פּסול צײַטס אַלס כבּיבא אלא פי
שײַא לטמא אחרים לא גזר דאֹר
שאלל יסאָר קמא בין השײַטס והמעטין
אזו מעתכל קמא נשעני וצײַטס דאפּפּוֹר
אזו מלאכבּיבא אפּפּוֹר שײַטס שײַטס
אזו פּסול דבּיה המנוע בל״י יוחנן
בן דרוקא אבּיבא ומחלל אַלס נחשקען
טעמאן שײַטס מעתכלין וכנסם הכל
נגענין אַלס צײַטן יוסר מדרבּיעים אַלס
י״ח דבר דהאָלכל אוכל ראשון גזר
אפּפּוֹר כבּיבא ושיפּסול תרומה
נחמא דמפרש טעמא דפּרק קמא
שבת (דף ה״). משום דומעין דאָלכל
אוכלין טעמאן כ״ו ואין להאכיר כאן:
ותל״

רַב אֵדָא בִּר אַהֲבָה אָמַר תְּרֵי תִּרְתָּא רִיפְתָּא נְהֵר פְּפִיתָּא
 בְּרִיהּ ^(א) דְּרַבָּא אַבְדֵּךְ כְּמֵאן ס"ל כ"ר מֵאִיר ס"ל אָנָּה נִמְכַּר
 יְהוּדָה קִשְׁיָא הָא דְאָמְרִי אִינְשֵׁי ^(ב) דִּירוּחָא לְכַסְיָמָא
 בְּרוּקָה אָמַר: תְּנָא וּקְרוּבִים דְּבְרִיהֶן לְהִיּוֹת שׁוּין מִי דְמִי
 לְקַבָּא דְר"ש תִּשְׁעָא סְעוּדָתָא לְקַבָּא ^(א) א"ר חֲסֵדָא צֵא מִמֶּנּוּ
 לְמַר תִּשְׁעָה וְלִמְר שֵׁית ^(א) אֵלָא כְּאִידִךְ דְּרַב חֲסֵדָא הֵמָּן
 לְחֻמְנִי וְאִכְתִּי לְמַר תִּשְׁעָה וְלִמְר תְּמִנִי הֵינֵן דְּקָאמֵר וּקְרוּבִים
 קִשְׁיָא דְרַב חֲסֵדָא אֲדַרְבֵּי חֲסֵדָא ל"ק הָא דְקָא יְהִיב בְּעֵי
 יְהִיב בְּעַל הַבֵּית צִיבִי: חֲצִיָּה לְבֵית הַמְנוּנָה וְחֲצִי חֲצִיָּה

היו צבכר ג' מעדות התם הוא דבשעור העירוב וכו' להקל אצל
הוא פרס דכוליה הש"ס על ששעורה בפרוסה כלומר בחצי ככר:
ומדברגן הוא דלין אובל מטמא אדם ודבגן גזרו שחאובלי יסא
גזריה דלאו דאורייתא: **גמ'** וכו' לר"מ ולר' יהודה קדשי: **ריפא** א
משיא. הוא דמקום גזר פסא: **מחן כמאן**. מהן תמא פירא ליה בעי
נחא לשער בעמאם בחיוו ישער בשבת או בחול: **דאי כר'** יהודה קשיא
אפוט מקום לדבר המבוק: **דרייפן**. דריי יומן בן בריקא וכו' ש
ששעיר ק' אלא: בככר הלוקח מן החטוי גופנדיון וכו' החטוי משכח
ששלי אשעיו רבי יומא דלאש שמי מעדותיה רב בחצי כר

ולם למעט מרדכי. ריכז ר' שמעון רמתי' שיעורא דעירובי דהוא כבר שלם, והוא ישיב בה שליש קב. חזקה לית המעונע וחצי חזקה לפסול את החיה. כל חד כד כד ילידי. חזקה לית המעונע, דכחיתא כתיב ודבא אל הבית, וכיחא דהאכלי טהרה שאינו טמא עד שיהא כבר אכילתא. ואינו טמא עד שיהא כח חסין עד לפסול את החיה. דרנמן כל האוכלין מוטעין לפסול את החיה בחצי' כחצין. אמאי שיעור חצי חסר ואצ"ל (שאני) [שאני] כחצין אמא דאכל כחצין נפול.

עין משפט
נר מצוה

ה א ב ג ד ח ט י
 עירובין הלכה כה
 עשין א טוש"ע א"ח ס"י חד
 ספקי א:
 ו ד ח ט י
 שם טוש"ע א"ח ס"י חד
 ספקי ו:
 ז ה ט י
 טומאת זרע הלכה ו:
 ח ו ט י
 טומאת אוכלין הלכה:

רבינו חננאל

[illegible]

דאמיר אין עירוב אלא ככר
שיעור שתי סעודות² ככר
וחד לפוס מאי דאית ליה
והשוכב, אלא ליחן שיעור
לא פה שעורין כו', וחצי
פי' אם יאכל אדם אוכלין

(א) אולי י"ל מ. (ב) לפנינו איננו אם ליתקן שיעור כדי שיאכל וכמה הוא שיעור וכו'.

(א) חולי צ"ל רטיל מחוז חיטוב מי כל הככר מחזק י"ב חיטובין וצ"ע. (ב) נראה דצ"ל דהוא שתי ידיו תכבר שיש בו שלש קב.